de ad eos scripserit, ipse in fine epistolæ declarat his verbis: *Salutat vos charitas fratrum, qui sunt in Troade, unde hæc scribo vobis per Burgum, qui missus est ab Ephesiis & Smyrnensibus honoris causa.* Admiratione equidem digna res est, hominem vinctum, ferali militum custodia septum, ad bestias damnatum, vel Romæ damnandum, perinde ac si non ad pœnas, sed ad triumphum duceretur, omnium Ecclesiarum per quas transiret, & quæ de illo audissent, omnibus omnium acceptum officiis & honoribus cumulatum. Quæ quidem, ut sibi liceret in sanctissimum virum conferre, quemque ipsorum a truculentis militibus ejus custodibus ingenti redemisse pecunia (ut ab aliis fieri solitum esse, alibi diximus) certissimum existimamus: hasque moras in diversis locis vario prætextu dilatas, avarorum custodum fuisse nundinas, in quibus tali occasione corraderent quantas vellent pecunias: cum tamen (ut idem ait S. Ignatius *a*) beneficiis affecti, rederentur crudeliores; nimirum ut eo carius id venderent, quo nulli parcentes impensæ Christianos auctione ejusmodi pietatis officia libenter redimere intelligerent. Sed redeamus ad Ignatium.

(*a*) *Ignat. epist.5.*

XV. Scribit ad Smyrnenses.

Troade cum adhuc esset, eidem nuncio, Burgo scilicet, dedit litteras ad Smyrnenses: nam in fine ipsarum (*b*): *Salutat vos*, inquit, *charitas fratrum vestrorum, quæ est Troade, unde & scribo vobis per Burgum, quem misistis mecum una cum Ephesiis confratribus vestris.* Scripsit tunc & ad Polycarpum ipsorum Episcopum; scripsisset quoque ad reliquas Asiæ Ecclesias; sed jussus ex improviso navem conscendere, quod conceperat animo, perficere minus potuit; nam in ea ad Polycarpum data epistola hæc (*c*) ait: *Quoniam vero omnibus Ecclesiis scribere nequivi, quod repente jussus sum a Troade navigare Neapolim, scribens Ecclesiis anteriori loco positis, &c.* Hæc ad Polycarpum scribit, cum commendavit ei Ecclesiam Antiochenam.

(*b*) *Ignat. epist.10.*

(*c*) *Ignat. epist.11.*

XVI. Ignatius Philippos perducitur.

Sic igitur navi impositus vinctus Ignatius Neapolim, primam quæ ad mare sita occurrit in Macedonia civitatem, tum Philippos inde perducitur: ubi cum esset, nihil antiquius habuit, quam ut ad suos Antiochenos scriberet: nam in fine ejus epistolæ hæc ait (*d*): *Salutant vos Philo & Agathopus diaconi, qui una me comitati sunt. Salutate invicem in osculo sancto. Hæc a Philippis scribo vobis.* Inde etiam tunc scripsit ad Heronem ejus-

(*d*) *Ignat. epist.12.*

dem Ecclesiæ Antiochenæ diaconum virtute clarissimum, ad quem in fine (*e*): *Salutant te Episcopi, Onesimus, Bitus, Demas, Polybius, & omnes qui sunt Philippis in Christo, unde & hæc vobis scripsi.* Et post pauca, futura vaticinatur, fore nimirum, ut sibi in Ecclesia Antiochena succederet: nam ait: *Credo enim in Patrem Domini Jesu Christi, & in unigenitum ejus Filium, quod ostendit mihi Deus, Heronem super thronum meum.* Et post nonnulla: *Saluta populum Domini nominatim a parvo usque ad magnum; quos commendo tibi, ut Moyses ipsi Josue duci exercitus. Nec grave tibi videatur aut insolens, quod a nobis dictum est: etsi enim non sumus tales, quales illi, verum optamus tales fieri, quandoquidem & Abrahæ filii sumus. Esto itaque robustus, o Hero: virili & heroico animo esto: Tu enim introduces, & educes posthac populum Domini, qui est Antiochiæ: & non erit grex Domini velut oves quibus non est pastor.* Hæc de Herone futuro successore se divino spiritu prænovisse, scribens ad ipsos Antiochenos, testatus est, tacito tamen ipsius nomine, cum ait: *Saluto sanctos diaconos, & optabile illud nomen ejus, quem video in spiritu locum meum tenere, ubi Christum nactus fuero, pro cujus anima meam libenter commutavero.*

(*e*) *Idem epist.13.*

XVII. Ignatius scribit ad Tarsenses.

Philippis etiam scripsit ad Tarsensem Ecclesiam: quod ipse in fine datæ ad ipsam epistolæ his verbis significat (*f*), *Salutant vos Ecclesiæ Philippensium, unde & scribo hæc.* At in ejus exordio, quam ardenti esset animo ad subeundum mortis supplicium, demonstrat, cum ait: *Verum nihili pendo supplicia hæc, neque tanti facio vitam meam, ut eam plus amem quam Dominum: quare paratum me offero igni, serris, gladiis, cruci, dummodo Christum videam Salvatorem meum, qui propter me mortuus est. Obsecro vos ego vinctus Jesu Christi, qui terra marique exagitor, state in fide.* Post hæc autem Philippis recedens, per Macedoniam terrestri itinere Dalmatiam versus a custodia militari perducitur: cum ad Philippenses, quos reliquerat, dedit epistolam; nam in ejus exordio ait (*g*): *Memor charitatis vestræ, & propensi in Christo erga nos animi, quæ declarastis, decere existimabam, ut scriberem ad charitatem vestram, &c.* Sic igitur noviſſima hæc omnium Ignatii epistolarum fuisse videtur.

(*f*) *Ignat. epist.7.*

Et ad Philippenses.

(*g*) *Ignat. epist.8.*

Porro ut omnes tunc in via scriptæ ab Ignatio epistolæ ad diversas Ecclesias at-

XVIII.

VII. *Epistola S. Ignatii.*

A num. XVIII. ad XXXV. Epistolæ S. Ignatii Martyris nostro seculo in magnam controversiam vocatæ. Et quidem ex Protestantibus Salmasius, Blondellus & Dallæus eas omnes adulterinas esse contendunt; Usserius vero, Pearsonius hoc anno MDCLXXXVI. demortuus, ac Isaacus Vossius pro iisdem pugnant, & pleraque ex iis finceras esse docent. Ait enim Pearsonius

in